

קבא א מיי' ס' כ' מלי
מאלות אחרות
בלכס ב ועין כ"מ סמ
לארץ קמח מושע' יד
ס' קב סמ' א :

קבב ב מיי' ס' כ' מלי
כ' ועין כ"מ סמ
וכספ' מנס סמ' ס'
סור ש"מ ס' ק' ק'ו
סמ' א :

קבב ג מיי' ס' כ' מלי
כ"מ ג' ס' מ' ס'
ס' ק' ס' ק' ס' ג' :

קבד ד מיי' ס' כ' מלי
כ"מ ד' ס' ס' ס'
ס' ק' ס' ק' ס' ג' :

קכה ה מיי' ס' כ' מלי
ס' ק' ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ק' ס' ס' ס' ס' ס' :

אם יש בו עכבת יין אסור - וה"ל למה לי עכבת יין חופק ליה
משום משק גופיה דלמא לקמן (דף ע"ד) דכתיב יגוב ותירץ
ר"ת דלקמן מיירי במשקף של חרס דכלי טפי והכא בשל עץ דלא
כלל טלי האל וצוב חור צו ר"ת ופי' דהכא והכא בשל עץ אלא

לקמן מיירי בשל עץ שמיחד להשמישו
של עובד סוככים ובלע טפי ולקן
כתיב יגוב אכל האל מיירי שהמשקף
של ישראל ולקן לא כתיב יגוב דלפי
שעה לא גזרו ביה רבנן ומשום נקט
דוקא שיש בו עכבת יין אט"ל דלקמן
(ס) קאמר גבי קנקים דלפי שעה
גזרו ביה רבנן האם כדמפרש טעמא
משום דמכניסין לקום אכל גת ומזן
ומשקף שאין מכניסין לקום לא כלפי
כולי האי : פחסתו לנחיתו
תפשוט לך - וה"ל פשיטא דאסור
כיון דפחסתו לנחיתו וי"ל דאשמועינן
מיהוש דאף על פי שאין היין גשאר
כלל במשקף פ"ה אסור : כהן של
עובד סוככים דרבנן כהוא לנכרי'
גזרו רבנן דלגזרי לא גזרו - מכאן
שלא היה היין כשר בחוק כלי אחד
ועלל העובד סוככים את הכלי מבחוץ
וספק מן היין לתוך ולא נגע ביין מה
שנפל מן הכלי אסור אכל מה שבחוץ
הכלי מותר כדלמרינן הכא דלגזרי לא
גזרו רבנן : אמר לה רב חסדא
להכרי סוככתא כי כייילתו חמרא
לעובדי סוככים מקמפי קטופי - פרש"י
שיפסוק ראש העליון של גנוק מכליו
של ישראל קודם שיגיע ראש החתון
לכליו של עובד סוככים דאם הגיע
ראש החתון לכליו של עובד סוככים
קודם שיפסוק ראש העליון מכליו של
ישראל חל מהני קיטוף דלגנוק חיבור
ופסק רש"י כרז הוה דלמא גנוק
חיבור מדכר רב חסדא הכא כותיה
ומעשה רב אכל ר"ת פסק דלגנוק
אינו חיבור והט"ל דרב חסדא ס"ל
דלגנוק חיבור מ"מ הא רב ששה דבחרא
הוא טפי אמר דלגנוק אינו חיבור
מדחוקי מחיתתו צעובד סוככים
המעשה לגיל וכן מר ושרא דבחראה
הוא אמר לקמן קנישקנין שריא
וקנישקנין חשיב גנוק אט"ל דאינו
עולה אלא פ"י מלינה דדמי לגישתא
ובת גישתא דחשיב ליה לקמן גנוק

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה הפערה
וכי טקסין ס"ד והל"ל
מ"ס דמקטוף קטופי
דמקטוף : (ג) חות' ד"ס
הנ"ל אמר לנו רב חסדא וכו'
לא גרס חיבור פ"י גנוק
מחילי כ"ל ומינה מחילוי
מקמ : (ג) בא"ד שאלו
כגנוק גנוק כי האי :

הגהות מדר"ב

רש"י ד"ה דמקטוף
מקטוף וכו' אסור לקטוף מן
האיך לשטוף - כאן
ס"ד והל"ל ס"ד וה"ל
ומקמ וכו' וכו' וה"ל
כ"ל :

הגהות מדר"ב

רש"י ד"ה דמקטוף
מקטוף וכו' אסור לקטוף מן
האיך לשטוף - כאן
ס"ד והל"ל ס"ד וה"ל
ומקמ וכו' וכו' וה"ל
כ"ל :

מפריך תלמודא עליה ש"מ גנוק חיבור אלמא גבי גישתא אט"ל
דאין היין עולה אלא ע"י מלינה ואין אופו להעברב מחליו כשאר
גנוק אפילו הכי חשיב ליה גנוק ה"ה נמי קנישקנין ועוד מדתני ר'
חייא כשפחסתו לנחיתו אלמא דקסבר דלגנוק אינו חיבור והט"ל
דקאמר גנוק חיבטי ק' לא הוא אלא דוחק ותיוראל בעלמא ועוד
מביא ש"מ רחיה דלגנוק אינו חיבור מדפריך תלמודא בכל דוכתין
ש"מ גנוק חיבור משמע דקשה לתלמודא לאסור בגנוק ועוד דרב
הוא דדייק דלגנוק חיבור מהיאה דהגנוק והקספרס ומשקה טופח
כו' ודייק רב הוה מינה לטומאה ולמטהרה הוא דלא הוא חיבור הא
לענין יין נכך הוא חיבור ולענין משקה טופח ע"כ אין דיוק זה אמר
דאם בפרק ר' ישמעאל (ע"ל ס) משמע דלענין יין נכך צעיקן טופח
על מנת להפסיק גבי הואו עובד סוככים דאשכחא במעשרתא כו'
אמר רב אשי אי איכא טופח להפסיק כו' וכי הכי דאין הדיוק אמת לענין משקה טופח כדפי' ה"ה לענין גנוק נמי אינו אמת דהא כהדי
הדדי תני להו ועוד מדכתיב לעיל (דף ע"ד) גבי מלינה דרב הוה דגרוטני ש"מ גנוק חיבור מאי קבצי הא רב הוה דלמא בשמעתין גנוק
חיבור אלא ש"מ דרב הוה דרז ביה והשאה במקום שיש הפסד גדול יש להמחך על דברי ר"ת להחיר מעט עובד סוככים ע"י גנוק אכל
בהפסד מועט יוכל להחמיר כדברי רש"י אמנם אם משך יין מן החבית לתוך כלי שיש בו יין נכך אס' יש בחבית ששים מן היין שכללי
שיש בו נכך ודאי מותר אפילו למ"ד גנוק חיבור דהא לא גרע חיבורו פ"י גנוק (ג) מחליו מחילו אלא כולו מעורב בחבית שיהיה או
בטיל בששים כהמס' יינס כמו שפ"ת ועלך דמיהסר הכי דמי כגון שהיה היין מקלח מן החבית ובה העובד סוככים ונגע בקילוח
שהוא הגנוק (ג) כי האי מיהסר למ"ד גנוק חיבור ומכל מקום היכא שיש הפסד מרובה סמכין אפסק רביט סס : אמר להו רבא
לשפוכאי כי שפכיתו חמרא לעובדי סוככים לא ליקרב עובד סוככים וכו' והלכך יש להזהר בישראל שופך יין מחבית
לכלי אחר שלא יסייע העובד סוככים אלא"כ ישראל אחר שמסייע הרבה עמו וכשהיין מקלח מן הגיגית או מן החבית בעגלה לתוך הכובא
והעובד סוככים מגביה את העגלה כדי שיקלח היין יפה יפה זה היה מעשה ולא היה ר"י רולה לומר לא איסור ולא היתר ומ"מ נראה
דכיון דכלאו הכי נמי היין מקלח ולא הועיל מעשה העובד סוככים אלא ש"מ קך הוא מקלח יותר יפה א"כ מותר דהוי מסייע שאין בו
ממש אכל יש לזהר כשגשאר היין בצובא והעובד סוככים מטה בצובא כבוע נער קטן ישראל דהוי מסייע שאין בו ממש כדלמאן :

ס' עכבת יין - דמשקף במאי חיבסר הא לא נגע משקף ביין נכך
משירד לתוך הלוחית : אלא בגנוק - שחיבר יין שבמשקף לין
שבקרקעיתה של לוחית : פני רבי מייא - במחיתיה להך (מחיתיה)
ומוסוף בה : שפספסו לגומיפו - והכי קתני לה כולל המשקף ומדד
לתוך לוחית של עובד סוככים והכי

פחסתו לנחיתו ומדד לתוך
לוחיתו של ישראל אס' יש בו עכבת
יין אסור דכיון שנתמלחה לוחיתו
עד שפחס היין בשוליו המשקף שנתפצר
ממש יין שבמשקף לין נכך : ומקטופין
כיון דהך דרבי מייא = מתני' היא
וקתני שפחסתו לנחיתו הא לאו הכי
שרי תפשוט דלגנוק אינו חיבור :

ומני לא שפספסו לנחיתו פספסו לך
דאסרי זיהיא גופה אלטריריכאלאשמועי'
דלא תימח את נמי דמיח לגנוק ולא
תיסר אכל גנוק חיבטי קך ומהכא
לא דייקי צה היתירא דהא גופא
אלטרירי : פספסו מכלי אל כלי -
לקלח דעתיה בישראל עסקין :
(ה) דמקטוף פסוקי קוד' שירד הקילוח
לתוך כלי העובד סוככים יפסוק ראש
הגנוק מכלי העליון דהשאה ליכא
חיבור מיד אכל דביני ביני דמיהסר
ע"י גנוק אסור לקטוף מן הארץ
לשטוף (א) וה"ל מחבית לבד ומה
שבצור יין נכך : דגואי לא גזרו רבנן -
והלכה כרז ששה שאין אדם חלוק
עליו ואם שפק עובד סוככים [מן]
הכלי מותר מה שגשאר בכלי : קטופי -
שיפסוק ראש העליון של גנוק קודם
שיגיע ראש החתון לכלי העובד
סוככים ואי נגע מקמי דליפסוק ראש
העליון חו לא מהני קיטוף דלמא גנוק
לה בגנוק דכ"ל גנוק חיבור וכן הלכה :
נפשי נפשי - יעמוד מחתוק ויורקו
היין לכליו של עובד סוככים כי הכי
דלא ליהוי גנוק : שפוכאי - פועלין
ישראל הרגילים לערות יין מכלי אל
כלי : ושד"ס ליה פליגי - שמא הגיחו
את כל הכלי שמערין ממנו ביד העובד
סוככים והוא יערה לבדו ומיהסר
התפסון : גישתא ובה גישתא - הייט
דיופי דגרס בעירובין (דף קד) -
מחסיני שאין קניס כשיטפו ומדביקין
ראשיהן מלמעלה ושקין פועין למטה
(כזה) ומניחין אחד מן הראשין בחבית
מליאה עד שמגיע לטוילה וראש
שעולה היין ושוממו מפיו ומניח חבית ריקנית כנגד הקילוח ויין עולה
מחליו כולו מחבית לחבית : אס' יידיא אגישתא - נגע בראש זה
המקלח : לכולי חמרא - אפי' מה שבכלי הראשון : אגישתא ובה גישתא
גריד - שהרי מחליו עולה והוא ליה כעובד בחבית ממש דהייא לה
כחתיב אריכתא : קנישקנין - כלי רחב ויש לו שני קנין או שלשה
יואלין מלידו ומשכין ועליון כנגד גובהו וכשנותנין יין בפיו מחמלאין
כל הקניס ויכולין כמה בני אדם לשחות בו ביחד ובאין קורין לו
קרוגולא מפני שמוקף קניס כמחולות הללו (קנישקנין) (ש"ת)
לשחות בה ישראל ועובד סוככים ביחד שכל זמן שזה מוצ' אין יין
שעובד כפי עובד סוככים חוזר למטה : וה"ל דקדם ופסק ישראל כו' :

הגהות מדר"ב

רש"י ד"ה הפערה
וכי טקסין ס"ד והל"ל
מ"ס דמקטוף קטופי
דמקטוף : (ג) חות' ד"ס
הנ"ל אמר לנו רב חסדא וכו'
לא גרס חיבור פ"י גנוק
מחילי כ"ל ומינה מחילוי
מקמ : (ג) בא"ד שאלו
כגנוק גנוק כי האי :

הגהות מדר"ב

רש"י ד"ה דמקטוף
מקטוף וכו' אסור לקטוף מן
האיך לשטוף - כאן
ס"ד והל"ל ס"ד וה"ל
ומקמ וכו' וכו' וה"ל
כ"ל :

הגהות מדר"ב

רש"י ד"ה דמקטוף
מקטוף וכו' אסור לקטוף מן
האיך לשטוף - כאן
ס"ד והל"ל ס"ד וה"ל
ומקמ וכו' וכו' וה"ל
כ"ל :

מפריך תלמודא עליה ש"מ גנוק חיבור אלמא גבי גישתא אט"ל
דאין היין עולה אלא ע"י מלינה ואין אופו להעברב מחליו כשאר
גנוק אפילו הכי חשיב ליה גנוק ה"ה נמי קנישקנין ועוד מדתני ר'
חייא כשפחסתו לנחיתו אלמא דקסבר דלגנוק אינו חיבור והט"ל
דקאמר גנוק חיבטי ק' לא הוא אלא דוחק ותיוראל בעלמא ועוד
מביא ש"מ רחיה דלגנוק אינו חיבור מדפריך תלמודא בכל דוכתין
ש"מ גנוק חיבור משמע דקשה לתלמודא לאסור בגנוק ועוד דרב
הוא דדייק דלגנוק חיבור מהיאה דהגנוק והקספרס ומשקה טופח
כו' ודייק רב הוה מינה לטומאה ולמטהרה הוא דלא הוא חיבור הא
לענין יין נכך הוא חיבור ולענין משקה טופח ע"כ אין דיוק זה אמר
דאם בפרק ר' ישמעאל (ע"ל ס) משמע דלענין יין נכך צעיקן טופח
על מנת להפסיק גבי הואו עובד סוככים דאשכחא במעשרתא כו'
אמר רב אשי אי איכא טופח להפסיק כו' וכי הכי דאין הדיוק אמת לענין משקה טופח כדפי' ה"ה לענין גנוק נמי אינו אמת דהא כהדי
הדדי תני להו ועוד מדכתיב לעיל (דף ע"ד) גבי מלינה דרב הוה דגרוטני ש"מ גנוק חיבור מאי קבצי הא רב הוה דלמא בשמעתין גנוק
חיבור אלא ש"מ דרב הוה דרז ביה והשאה במקום שיש הפסד גדול יש להמחך על דברי ר"ת להחיר מעט עובד סוככים ע"י גנוק אכל
בהפסד מועט יוכל להחמיר כדברי רש"י אמנם אם משך יין מן החבית לתוך כלי שיש בו יין נכך אס' יש בחבית ששים מן היין שכללי
שיש בו נכך ודאי מותר אפילו למ"ד גנוק חיבור דהא לא גרע חיבורו פ"י גנוק (ג) מחליו מחילו אלא כולו מעורב בחבית שיהיה או
בטיל בששים כהמס' יינס כמו שפ"ת ועלך דמיהסר הכי דמי כגון שהיה היין מקלח מן החבית ובה העובד סוככים ונגע בקילוח
שהוא הגנוק (ג) כי האי מיהסר למ"ד גנוק חיבור ומכל מקום היכא שיש הפסד מרובה סמכין אפסק רביט סס : אמר להו רבא
לשפוכאי כי שפכיתו חמרא לעובדי סוככים לא ליקרב עובד סוככים וכו' והלכך יש להזהר בישראל שופך יין מחבית
לכלי אחר שלא יסייע העובד סוככים אלא"כ ישראל אחר שמסייע הרבה עמו וכשהיין מקלח מן הגיגית או מן החבית בעגלה לתוך הכובא
והעובד סוככים מגביה את העגלה כדי שיקלח היין יפה יפה זה היה מעשה ולא היה ר"י רולה לומר לא איסור ולא היתר ומ"מ נראה
דכיון דכלאו הכי נמי היין מקלח ולא הועיל מעשה העובד סוככים אלא ש"מ קך הוא מקלח יותר יפה א"כ מותר דהוי מסייע שאין בו
ממש אכל יש לזהר כשגשאר היין בצובא והעובד סוככים מטה בצובא כבוע נער קטן ישראל דהוי מסייע שאין בו ממש כדלמאן :

[ע"ל ט"ז:]
[ע"ל ט"ז:]

[בכ"מ ס"ב:]
[ע"ל ט"ז:]

כ"ס דרס"י

[שבת ס"ב ע"ג:]